

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІНЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Князь С.В., Комарницька Н.М.

*Національний університет «Львівська політехніка»,
м. Львів*

Започаткування підприємством інноваційної діяльності, вимагає від керівництва побудови системи інноваційного менеджменту. У більшості випадків, працівники існуючих систем на підприємстві (фінансовий, маркетинговий, операційний менеджмент та ін..) не мають достатніх вмінь, навиків і психологічної готовності до формування такої системи інноваційного менеджменту, яка б уможливила розвиток креативності та дозволяла економічно вигідно реалізовувати інноваційні проекти.

Система інноваційного менеджменту, яка формується, має певну внутрішню особливість та встановлені цілі функціонування. Відповідно до цієї особливості і цілей, вибираються потенційні компоненти системи, до складу яких можуть ввійти як елементи, які не мають відношення до даного підприємства, так і елементи (група елементів) вже існуючих систем на підприємстві. Елементи вибираються в залежності від їх властивостей, характеристик, виконуваних функцій і здатності адаптуватись в новій системі, тобто бути функціонально необхідними для неї. Окремі елементи, в процесі адаптації в новій системі, підвищують важливість свої властивостей, або, в деякій мірі, змінюють їх у відповідність вимогам системи, що формується.

При формуванні системи інноваційного менеджменту, важливим є забезпечення її взаємозв'язків із зовнішнім середовищем. Важливим є забезпечення зворотного зв'язку між рішеннями що були прийняті, та результатами, які отримані внаслідок їх виконання [1; 3].

При оцінюванні системи інноваційного менеджменту увага приділяється оцінюванню ефективності функціонування такої системи [2]. Оцінка ефективності дозволяє визначити економічну доцільність сформованої системи, чи виконання певних дій щодо її вдосконалення, модернізації чи заміни окремих елементів.

Керівництво організації здійснюючи моніторинг інноваційної діяльності визначає ефективність та результативність її проведення. Якщо доходи від інноваційної діяльності перевищують витрати, які були понесені на її організацію, то, відповідно, система управління нею сформована на достатньо високому рівні.

1. Мильнер Б. З. Теория организации. – М.: ИНФРА-М, 1998. – 336 с., С. 18;
2. Ситник Й. С. Методологічний підхід до оцінювання ефективності систем управління підприємствами в умовах конкурентного середовища / Й. С. Ситник // Актуальні проблеми економіки. – 2010. - №6. - №6. – С. 53-60;
3. Бондаренко М. Ф., Соловйова К. О., Маторіс С. І. Основи системології: Навчальний посібник. – Харків: ХТУРЕ, 1998. – 118 с. – Рос. мовою., С. 40-41.